

A bronze statue of a standing warrior, likely a deity or noble, wearing ornate armor and holding a long staff or weapon. The statue is positioned on a base.

Đôi đũa, kẻ kia cày có tròng trăn, mà ta thì cày có đôn binh; lấy đôn chẹn nhau với tròng, phép dùng binh thối ng vùn phũi thối. Còn như khi nào quân giặc kéo đến ầm ầm, như gió, như

Àa, thà y l i d ch ng. N u nó dùng cách d n dà, nh t m ăn lá, thông th mà không ham c a dân, không c n l y mau vi c, th y m i khó tr , thì ta nên kén dùng t ng gi i, li u xem quy n bi n, ví nh đánh c , ph i tùy c mà ng bi n, dùng binh ph i đ ng lòng nh cha con m t nhà, thì m i có th đánh đ c. Cách y c t ph i t lúc bình thì khoan s c cho dân, đ làm k sâu r b n g c, đó là cái thu t gi n n c hay h n c.” (1)

Đ c l i nh ng l i c v n c a m t danh t ng t ng ba l n anh dũng chi n th ng quân Nguyên, chúng ta ph i lo s cho t ng lai VN trong tình th hi n t i do Đ ng C ng S n Vi t Nam c m quy n.

Đ i sách c a Trung C ng hi n nay v i VN chính là đi u mà H ng Đ o V ng lo ng i: H dùng chính sách “d n dà, nh t m ăn lá,...” m i khó tr . Nh ng gì Trung Qu c th c hi n trong 10 năm qua cho th y rõ đi u đó. Nay thì ép bu c CSVN ký k t hi p c đ t li n và bi n kh i mà ph n thi t thời n ng n v phía VN, r i còn chi m thêm m t s đ o; mai l i đòi khai thác bôxít Tây Nguyên; m t thì h i l chính quy n VN đ đ c trúng nh ng gói th u quan tr ng liên quan t i an ninh t qu c, và m i đây nh t là thuê nh ng di n tích l n r ng đ u ngu n thu c nh ng t nh giáp biên gi i Vi t – Trung.

Đ i u ki n th nh t trong ph ng k mà H ng Đ o V ng đ a ra là: ph i bi t dùng t ng gi i và có tài ng bi n nh khi ch i c .

T ba th p niên qua, VN không có chi n tranh. Trong l n giao tranh vũ trang cu i cùng năm 1988, VN đã thua và đ m t m t s đ o trong qu n đ o Tr ng Sa. Chúng ta không th bi t các t ng lãnh c a Quân đ i Nhân dân VN hi n nay s ng phó ra sao khi có chi n tranh. Nh ng tranh ch p th ng t ng lãnh đ o, gi i quân s cũng chìm n ho c b t ng c c T-2 ch đ o B Qu c phòng n m ch c, ho c ch a đ c nhân v t nào thu c phe đ i m i thân Tây ph ng y m tr nên ch a có ti ng nói nào.

Chúng ta ch th y các lão t ng có uy tín trong quân đ i tr c nay lên ti ng, tiêu bi u là ông Võ Nguyên Giáp v nh ng v nh t ng c c T2, T4, Sáu S , bôxít v.v... Nh ng đ ng nh nh ng ti ng kêu gào c a ông ch r i vào kho ng không ghê r n mà đ ng và chính quy n hoàn toàn đ ngoài tai, khác h n thái đ tr n tr ng l ng nghe và ti p thu ý ki n H ng Đ o V ng c a Vua Tr n Anh Tông.

Gần đây nhất, trong lá thư đề ngày 21 tháng 1 năm 2010, hai lão tòng khác của quân đội nhân dân là Trung tòng Đổng Sĩ Nguyên và Thiệu tòng Nguyễn Trọng Vĩnh đã mạnh mẽ phản đối nhà cầm quyền CSVN “đã cho 10 doanh nghiệp nước ngoài thuê đất rừng đầu nguồn dài hạn (50 năm) rừng nguyên liệu với diện tích 305, 3534 nghìn ha, trong đó Hoàng Kông, Đài Loan, Trung Quốc chiếm trên 264 nghìn ha, 87% các rừng xung yếu biên giới”.

Hai ông cho rằng chủ vì hám lợi nhất thời trước sẽ vì lợi cho mình nên rừng đầu nguồn dài hạn sẽ gây hiểm họa cho các lợi ích an ninh quốc gia. Hai tòng lý luận rằng “Họ đã thuê đất thì họ có quyền chặt phá vô tội vạ. Rừng đầu nguồn bị chặt phá thì nguồn thủy lợi sẽ không còn nguồn nước, các nhà máy thủy điện sẽ thiếu nước không còn tác dụng, lũ lụt, lũ quét sẽ rất khủng khiếp...”

“Các rừng bán rừng là tàn sát và làm hại cho đất nước. Còn các nước mua rừng của ta là cố tình phá hoại nước ta và gieo tai họa cho nhân dân ta mất cách thâm canh và tàn bạo. Nếu chúng ta không có biện pháp hữu hiệu, họ có thể đưa người của họ vào khai phá, rừng trụi, làm nhà cửa trong 50 năm, sinh con đẻ cái, sẽ thành những ‘làng Đài Loan,’ ‘làng Hoàng Kông,’ ‘làng Trung Quốc.’ Thế là vô tình chúng ta mất đi phần lãnh thổ và còn nguy hiểm cho quốc phòng.” (2)

Không hiểu rõ ở đây tòng nói của các vị có lòng với đất nước này sẽ bỏ rơi vào quên lãng những của tòng Giáp hay không?

Những những góp ý của hai lão tòng yêu nước nói trên sẽ ít nhiều như họ đang đặt ra duy các cấp lãnh đạo trong quân đội. Họ sẽ nhận thấy rằng Đổng CSVN hành động hoàn toàn chỉ vì quyền lợi của đảng mà không phải vì tổ quốc, vì nhân dân. Những thế đó rất có thể khiến họ sẽ không còn trung thành với đảng nữa. Những mạnh mẽ như để chứng minh “kẻ lợi,” nếu có, sẽ không được chấp hành nghiêm chỉnh, như họ đang nghiêm trọng đến an ninh quốc gia.

Đó là ý thức hai của Hoàng Đức Oanh với đối sách với Trung Quốc: dùng binh pháp để lòng những cha con mất nhà mới có thể đánh được.

Độc Thánh Trọng dạy những điều đó cũng là do ngài đã học hỏi kinh nghiệm cha ông trong huyệnsố nước nhà. Những gì đảng CSVN đang hành xử tại thủ đô HCM rõ ràng chỉ thuyết ngoi lại với nhà rớt giêng với bài học An Đông Vong ngàn xưa.

“An Đông Vọng đã xa rời nếp sống muôn dân, chỉ trông cậy vào người ngoài (thậm chí kim quy) nên ông phải xây thành che giấu mà thực ra các vua Hùng không cần làm việc đó. Ông còn bỏ thêm một sai lầm nghiêm trọng nữa là đem nàng tiên Mỵ Châu, biểu tượng của tình thân dân tộc gởi cho Trọng Thủy, con của kẻ thù Triêu Đà.

Trọng Thủy đang là một kẻ xâm lăng khi An Đông Vọng phải xây thành, xin nộp chong chóng ngang nhiên tung hoành trên thâm cung của Loa Thành, còn trở thành người đi u gủi tay vào của nàng tiên Mỵ Châu!” (3)

Tôi chỉ sai lầm tin vào chủ thuyết ngoại lai, Đông CSVN bỏ đi giai đoạn rực rỡ của gia tộc vào nhà. Nàng Mỵ Châu, biểu tượng cho hồn Việt, đã chấp nhận và ôm ấp gia tộc. Hồn thì nua, nàng còn yêu chiều Trọng Thủy đến nỗi đưa cả nỏ thần, vũ khí gia tộc cùng cho Trọng Thủy coi rồi bỏ lại bẫy đánh tráo, y như nhà nước hiện thời đang cho kẻ lộng khai thác bóc lột Tây Nguyên, cho mìn rợ đi nguần dài hạn và cho trúng nặng về thủ quyền liên quan đến nền an ninh quốc gia.

Đông CSVN – hình ảnh của Mỵ Châu – đã coi ý gia tộc hơn sự an toàn của dân tộc. Nàng yêu quý gia tộc hơn đến nỗi, hồn quê hương, đã đàn áp sinh viên biểu tình chống Trung Quốc xâm lăng, bắt tù các nhà dân chủ và trí thức yêu nước, bắt miền toàn dân, bắt mọi người dân tưng bừng đi phở, đi còn theo ý gia tộc trao luôn cả nỏ thần vùng đất Tây Nguyên gia tộc, đi lấy “4 tít” và “16 ch” thánh hiện vàng ngọc thiên triu để ban cho.

Theo Đức Thánh Trần, tượng lãnh phải quy phục bốn nhĩ khi chỉ có. Với cái nhìn ngày nay, phải hiểu đó là để người ngoài giao khôn khéo, biến đổi vào sức dân, vào văn hóa dân tộc, vào trí tuệ toàn dân mà đưa ra các biện pháp hữu hiệu để đối phó với chính sách nhĩ nhàn nhĩ tưng ăn dẫu của Trung Quốc.

CSVN đã quên bỏ những bài học lịch sử của mình đó.

Nếu biến đổi vào sức dân và trí tuệ của nhân dân thì đã phải đưa những hiểu biết về đất liền và phân chia vùng bắc, về khai thác bóc lột, thối nát thối nát những hợp đồng quan trọng, hoặc cho thuê rợ đi nguần dài hạn v.v... ra quốc hội bàn thảo, dù chỉ là chiếu lệ để toàn dân góp ý.

Đó có phải là thái độ khôn ngoan hay không? Có vì quy định luật nọ hay không?

Đieu kiện thời ba quan trọng hơn hết, là, “phải từ lúc bình thì khoan sức cho dân để làm kế sâu rộng bền vững, đó là cái thu hoạch tốt nhất hay hơn cả.”

Thì nào là khoan sức cho dân?

Thì xa xưa là bắt sưu cao thuế nặng, bắt đàn áp dân chúng, bắt ép buộc muôn dân phải bỏ công bỏ của phải cống vua quan... Ngày nay là không được khoét của công, phong bì bôi trơn hợp đồng, là tham nhũng hối lộ, quan liêu xu ph; rồi còn cướp nhà cướp đất, biến quyền chúng thành dân oan hoặc bắt đóng những thuế có tên mà không bao giờ được thực hiện; hay đàn áp tôn giáo và những tiếng nói dị lập, bóp nghẹt quyền chúng với thông tin mật chi u.

Tất cả những điều này đã minh chứng cáo rằng đảng và nhà nước VN chỉ nhằm được quyền, bao gồm những đảng viên trung thành và các tổ chức ngoại vi ăn chia với nhau, chỉ hoàn toàn không hề có kế sâu rộng bền vững tốt đẹp của những xã hội đầy tiếng quyền dân như là dĩ vãng của Đức Thánh Trần.

Vậy làm thế nào để bám rễ vào dân như một gốc to lớn và vững chắc, được nhân dân hết lòng ủng hộ mà phát triển và bao phủ đất nước?

Muốn đất được các điều trên thì phải hành động theo ý trời, tức lòng mong mỏi của toàn dân.

Hiện nay nhân dân đang trông chờ điều gì?

Một cách tin quan, đó là từ do, dân chủ và nhân quyền như bao công dân, bao tổ chức yêu nước đã thiêu tha kêu gọi từ lâu. Nhưng người đã và đang phải chấp nhận tù đày cho lợi kêu gọi thế ng thi t đó. Nhưng nó đã hoàn toàn chìm vào hố sâu tĩnh lặng ghê rợn của cộng đồng quyên bỏ ở nhà nước.

Lời nhắn nhủ quan trọng nhất của Hội đồng Vọng

Tác Giả: T Dzu

Thứ Ba, 15 Tháng 6 Năm 2010 05:45

Muốn hiểu được ý dân, hãy bắt đầu bằng việc biết lắng nghe tiếng dân, hoà vào đời sống nhân dân chứ không rời xa dân nữa. Nghe tiếng lòng quần chúng dân là sao? Là phải để quần chúng dân nói.

Muốn nghe mà bắt mọi người bắt mình nghe ngóng thì ai nói cho mình nghe? Muốn nghe mà không cho gì tay phát biểu ý kiến, rồi để dờ rình rồi bắt bớ thì ai còn thẹn chí phát biểu? Nghe rồi, phải kiên quyết thực hiện ý dân, tức là nắm chắc mệnh trái.

Mệnh trái ai nắm, kẻ lấy số đông dân theo với mình.

Lời nhắn nhủ quan trọng nhất vào lúc cuối đời của một danh tướng ba lần đời phá quân Nguyên, kẻ tinh thông máu xương quân dân Đại Việt, có được Đảng CSVN chú ý lắng nghe hay không?

T Dzu